

दानिएलचे पुस्तक - क्रमांक एक

उलाय आणि हिद्देकेल

Jeff Pippenger

2023-11-21

“उपदेशक आणि लोक यांनी जाहीर केले की दानिएल व प्रकटीकरण यांतील भविष्यवाण्या अगम्य गूढ आहेत. परंतु ख्रिस्ताने आपल्या शिष्यांचे लक्ष त्यांच्या काळात घडणाऱ्या घटनांविषयी संदेष्टा दानिएलच्या शब्दांकडे वेधले आणि म्हटले, ‘जो कोणी वाचतो, त्याने समजून घ्यावे.’ मत्तय 24:15. आणि प्रकटीकरण हे समजण्यास अशक्य असे गूढ आहे, हा दावा त्या ग्रंथाच्या स्वतःच्या शीर्षकानेच खोडून निघतो: ‘येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण, जे देवाने त्याला दिले, की जे काही लवकरच घडणार आहे ते त्याने आपल्या सेवकांस दाखवावे.... धन्य तो जो वाचतो, आणि ते जे या भविष्यवाणीचे शब्द ऐकतात व त्यात लिहिलेल्या गोष्टी पाळतात; कारण समय जवळ आला आहे.’ प्रकटीकरण 1:1-3.”

“संदेष्टा म्हणतो: ‘जो वाचतो तो धन्य आहे’—असे काही आहेत की जे वाचणार नाहीत; आशीर्वाद त्यांच्यासाठी नाही. ‘आणि जे ऐकतात’—असेही काही आहेत की जे भविष्यवाण्यांविषयी काहीही ऐकण्यास नकार देतात; आशीर्वाद या वर्गासाठी नाही. ‘आणि त्यामध्ये लिहिलेल्या गोष्टी पाळतात’—प्रकटीकरणात अंतर्भूत असलेल्या इशान्यांकडे व सूचनांकडे अनेक जण दुर्लक्ष करतात. यांपैकी कोणीही वचन दिलेल्या आशीर्वादाचा दावा करू शकत नाही. जे सर्व भविष्यवाणीच्या विषयांची थट्टा करतात, आणि येथे गंभीरपणे दिलेल्या प्रतीकांची चेष्टा करतात, जे सर्व आपले जीवन सुधारण्यास व मनुष्यपुत्राच्या आगमनासाठी तयारी करण्यास नकार देतात, ते आशीर्वादादरहित राहतील.”

“प्रेरणेच्या साक्षीच्या प्रकाशात, मनुष्यांनी असे शिकवण्याचे धाडस कसे करावे की प्रकटीकरण हे एक गूढ आहे, मानवी आकलनाच्या पलीकडचे आहे? ते प्रकट केलेले गूढ आहे, उघडलेले पुस्तक आहे. प्रकटीकरणाचा अभ्यास मनास दानिएलच्या भविष्यवाण्यांकडे वळवितो, आणि ही दोन्ही पुस्तके जगाच्या इतिहासाच्या समाप्तीच्या वेळी घडणाऱ्या घटनांविषयी देवाने मनुष्यांना दिलेली अत्यंत महत्त्वपूर्ण शिकवण सादर करतात.” The Great Controversy, 340.

“प्रकटीकरणाचा अभ्यास मनाला दानियेलाच्या भविष्यवाण्यांकडे वळवितो.” काही व्यक्तींना भविष्यवाणी फक्त दानियेलाच्या पुस्तकातच दिसते. परंतु दानियेल सत्याच्या दोन रेषा सादर करतो, आणि त्याच्या भविष्यवाण्यांचे प्रतिनिधित्व करणारे सत्य त्याच्या पुस्तकाच्या शेवटच्या सहा अध्यायांत आहे. पहिले सहा अध्याय दृष्टांतमक भविष्यवाणी सादर करतात, जी बहुतांशी अजूनही ओळखली गेलेली नाही. दानियेलाच्या पहिल्या सहा अध्यायांचा विचार करण्यापूर्वी, दानियेलाच्या शेवटच्या सहा अध्यायांत प्रत्यक्षात केवळ दोनच भविष्यवाण्या का दर्शविलेल्या आहेत हे आम्ही स्पष्ट करू. सिस्टर व्हाईट शिनारच्या दोन महान नद्यांचा उल्लेख करून त्या दोन भविष्यवाण्यांकडे निर्देश करतात. तिने मांडलेले प्रतीकात्मक अर्थ आपण स्वीकारले तर, दानियेलाच्या शेवटच्या सहा अध्यायांत दोन—आणि फक्त दोनच—भविष्यवाण्या पाहण्याची किल्ली आपल्याला सापडते.

“देवाकडून दानियेलाला प्राप्त झालेला प्रकाश विशेषतः या शेवटच्या दिवसांसाठी देण्यात आला होता. उलाय व हिद्देकेल, शिनारच्या त्या महान नद्यांच्या काठी त्याने पाहिलेली दर्शने आता पूर्णत्वास येण्याच्या प्रक्रियेत आहेत, आणि पूर्वकथन केलेल्या सर्व घटना लवकरच घडून येतील.” Testimonies to Ministers, 112.

आठव्या अध्यायातील दर्शन उलई नदीकाठी देण्यात आले.

राजा बेलशस्सराच्या राज्याच्या तिसऱ्या वर्षी मला, म्हणजे मला दानीएलास, पूर्वी मला जे दर्शन झाले होते त्यानंतर एक दर्शन झाले. आणि मी त्या दर्शनात पाहिले; आणि असे घडले की, मी पाहत असता, मी एलाम

प्रांतातील शूशन या राजवाड्यात होतो; आणि मी त्या दर्शनात पाहिले की, मी उलई नदीकाठी होतो. दानीएल ८:१, २.

जेव्हा आपण *Testimonies to Ministers* मधील तो परिच्छेद घेतला, ज्यामध्ये सिस्टर व्हाईट यांनी "the Ulai and Hiddekel" यांचा उल्लेख करून त्यांना "the great rivers of Shinar" असे संबोधले, तेव्हा आपण सिस्टर व्हाईट यांच्या लेखनातील दानियेल व प्रकटीकरण या पुस्तकांच्या अभ्यासावरील अत्यंत महत्त्वपूर्ण भाष्यांपैकी एका परिच्छेदाचे विश्लेषण करीत होतो. त्या उताऱ्यात त्या म्हणतात, "देवाच्या वचनाचा अधिक निकटून अभ्यास करण्याची आवश्यकता आहे; विशेषतः दानियेल आणि प्रकटीकरण या ग्रंथांकडे आपल्या कार्याच्या इतिहासात यापूर्वी कधीही न दिल्याप्रमाणे लक्ष दिले गेले पाहिजे."

आपण दानियेल अध्याय आठ मधील आपण नुकत्याच उद्धृत केलेल्या पहिल्या दोन वचनांचा बारकाईने अभ्यास केला, तर ती एक अशा तथ्याची दोन अंतर्गत साक्षे पुरवितात, जे अनेकदा दुर्लक्षित राहते. दानियेल म्हणतो, "बेलशस्सराच्या राज्याच्या तिसऱ्या वर्षी मला एक दृष्टान्त झाला." त्यानंतर तो असे जोडतो, "जो मला प्रथम झाला होता, त्यानंतर." या वचनाचा दोन प्रकारे अर्थ लावता येऊ शकतो, आणि कोणत्याही प्रकारे अर्थ लावला तरी निष्कर्ष अगदी तोच निघतो.

दानीएलाला संदेष्ट्यांच्या प्रकाशाची देणगी आणून देणारा देवदूत गाब्रिएलच होता; आणि त्याने हे सर्व संदेष्ट्यांबरोबर केले, कारण स्वर्गीय प्रकाशवाहक म्हणून त्याने सैतानाची जागा घेतली होती. याचा अर्थ असा होतो की शास्त्रांमध्ये आढळणारा प्रत्येक भविष्यवाणीविषयक नियम गाब्रिएलच्या मार्गदर्शनाखाली होता. दानीएलाला ते समजले अथवा नाही, तरी आठव्या अध्यायाच्या पहिल्या वचनात तो केवळ एक महत्त्वपूर्ण भविष्यवाणीविषयक निरीक्षण नोंदवत नाही, तर त्या वचनात त्या महत्त्वपूर्ण भविष्यवाणीविषयक निरीक्षणाचे दोन साक्षीदारही प्रदान करतो. दानीएलाने पहिल्या वचनात जे नोंदविले, ते असे की, उलाय नदीजवळ त्याला जे दर्शन प्राप्त झाले, त्याआधीही त्याला एक दर्शन प्राप्त झाले होते. उलाय नदीजवळचे दर्शन बेलशस्सराच्या तिसऱ्या वर्षी आले. उलाय नदीजवळच्या दर्शनापूर्वीचे दर्शन बेलशस्सराच्या पहिल्या वर्षी आले.

बाबेलचा राजा बेलशस्सर याच्या राज्याच्या पहिल्या वर्षी दानियेलाला आपल्या शय्येवर असताना एक स्वप्न पडले आणि त्याच्या मनात दृष्टांत आले; मग त्याने ते स्वप्न लिहून ठेवले आणि त्या गोष्टींचा सारांश सांगितला. दानियेल 7:1.

आठव्या अध्यायाच्या पहिल्या वचनात, दानिएल हे ओळख करून देत आहे की त्याला बेलशस्सराच्या पहिल्या वर्षीही एक दृष्टांत झाला होता, कारण तो म्हणतो, "त्या प्रथम मला जे प्रगट झाले त्यानंतर." उलायच्या दृष्टांताचा प्रगटाव बेलशस्सराच्या पहिल्या वर्षीच्या दृष्टांतानंतर झाला होता काय, किंवा तो दोन समांतर दृष्टांतांपैकी पहिल्या दृष्टांतानंतर प्रगट झाला होता काय? यांपैकी कोणतेही उत्तर योग्य आहे. उलाय नदीचा दृष्टांत हा सातव्या अध्यायातील दृष्टांताशी तोच आहे. गब्रीएल "पुनरुक्ती करून विस्ताराने सांगणे" या भविष्यसूचक तत्त्वाचा उपयोग करीत आहे, आणि त्याच वेळी दोन साक्षींवर एखादी गोष्ट स्थिर केली जाते हा नियमही लागू करीत आहे. हे दोन्ही दृष्टांत बायबलमधील भविष्यवाणीतील राज्यसत्तांचा विचार करतात.

सातव्या अध्यायातील दर्शन त्या राज्यांचे हिंस्र पशू म्हणून चित्रण करते; अशा रीतीने त्यांच्या नागरी सत्तेच्या परिप्रेक्ष्यात त्यांना अधोरेखित करून सादर करते. आठव्या अध्यायातील दर्शन त्याच राज्यांचे देवाच्या पवित्रस्थानातील सेवेशी संबंधित प्रतीकांद्वारे चित्रण करते, जरी पवित्रस्थानातील सेवेची प्रत्येक प्रतीके जाणीवपूर्वक विकृत केलेली आहेत, जेणेकरून बनावट उपासनेचे प्रतिनिधित्व करता येईल. दानियेल आठमध्ये सातव्या अध्यायातील दर्शनाप्रमाणेच त्याच राज्यांचे चित्रण केले आहे, परंतु ते त्या राज्यांना त्यांच्या धार्मिक परिप्रेक्ष्यात ठेवते.

दानियेलाच्या आठव्या अध्यायातील उलईचे दर्शन सातव्या अध्यायातील दर्शनाची पुनरुक्ती करते आणि त्याचा विस्तारही करते. सातवा अध्याय बायबलमधील भविष्यवाणीतील राज्यांचा नागरी पैलू ओळख करून देतो, आणि

आठवा अध्याय बायबलमधील भविष्यवाणीतील राज्यांचा धार्मिक पैलू ओळख करून देतो. हे ओळखले गेले की, मग सातवा आणि आठवा अध्याय हे एकच दर्शन आहेत, हे समजले जाऊ शकते. नववा अध्याय तो आहे जिथे गाब्रिएल आठव्या अध्यायातील दर्शनातील काळाच्या घटकाचे स्पष्टीकरण देण्यासाठी येतो. म्हणून, उलईचे दर्शन दानियेलाच्या पुस्तकातील सातवा, आठवा आणि नववा अध्याय यांचे प्रतिनिधित्व करते. त्यानंतर दहाव्या अध्यायात हिदेकेल नदीची ओळख करून दिली जाते.

पर्शियाचा राजा कोरेश याच्या राज्याच्या तिसऱ्या वर्षी दानिएलाला, ज्याचे नाव बेल्लशस्सर असे ठेवले होते, एक गोष्ट प्रकट झाली; आणि ती गोष्ट सत्य होती, परंतु नेमलेला काळ दीर्घ होता; आणि त्याला त्या गोष्टीचा बोध झाला, आणि त्या दर्शनाचे आकलन त्याला झाले. त्या दिवसांत मी दानिएल पूर्ण तीन आठवडे शोक करीत होतो. मी रुचकर भाकर खाल्ली नाही, मांस वा द्राक्षारस माझ्या तोंडात गेला नाही, आणि पूर्ण तीन आठवडे संपेपर्यंत मी स्वतःला मुळीच अभ्यंग केले नाही. आणि पहिल्या महिन्याच्या चोवीसाव्या दिवशी, मी हिदेकेल या महान नदीच्या काठी असताना. दानिएल 10:1-4.

हिदेकेल नदीचे दर्शन उत्तर दिशेच्या राजाच्या भविष्यसूचक इतिहासाची ओळख करून देते. ते अलेक्झांडर महानाच्या राज्याच्या विघटनापासून सुरू होते, आणि पुढील इतिहासातील ओहोटी-भरती दर्शविते, जिथे अखेरीस अलेक्झांडर महानाच्या पूर्वीच्या राज्याच्या विघटनातून उरलेले केवळ दोनच विरोधक राहतात—एक शब्दशः दक्षिणेकडील राजा विरुद्ध एक शब्दशः उत्तर दिशेचा राजा. शेवटी ते पोपसत्तेच्या इतिहासापर्यंत पोहोचते; ती नंतर उत्तर दिशेचा आध्यात्मिक राजा बनते; आणि अकराव्या अध्यायाच्या शेवटी तो आपल्या अंतास येतो, मिखाएल उभा राहतो, आणि मानवी परीक्षाकाळ समाप्त होतो. याचा साधा आढावा असा आहे की उलाय नदीचे दर्शन हे देवाच्या पवित्रस्थानाचे व त्याच्या सैन्याचे अंतर्गत दर्शन आहे, आणि हिदेकेल नदीचे दर्शन हे त्याच इतिहासकाळात देवाचा आणि त्याच्या लोकांचा शत्रू याचे बाह्य दर्शन आहे. हे प्रकटीकरणातील सात मंडळ्या आणि सात मोहोरांमध्ये आढळणारे तेच तत्त्व वापरते.

“अनेक सेवक प्रकटीकरणाचे स्पष्टीकरण करण्याचा काहीही प्रयत्न करीत नाहीत. ते त्याला अभ्यासासाठी निष्फळ पुस्तक म्हणतात. त्यात रूपके व प्रतीकांची नोंद असल्यामुळे ते त्यास एक मुद्रांकित पुस्तक मानतात. परंतु त्याला देण्यात आलेले नावच, ‘प्रकटीकरण,’ या समजुतीचा इन्कार करते. प्रकटीकरण हे मुद्रांकित पुस्तक आहे, परंतु ते उघडलेले पुस्तकही आहे. या पृथ्वीच्या इतिहासाच्या शेवटच्या दिवसांत घडणाऱ्या अद्भुत घटनांची नोंद त्यात आहे. या पुस्तकातील शिकवणी निश्चित आहेत, गूढ व अगम्य नाहीत. यात दानिएलप्रमाणेच भविष्यवाणीची तीच रेषा पुढे घेतली आहे. काही भविष्यवाण्या देवाने पुन्हा सांगितल्या आहेत; यावरून त्यांना महत्त्व दिले पाहिजे, हे दाखविले जाते. ज्या गोष्टी अत्यल्प परिणामाच्या आहेत, त्या प्रभु पुन्हा सांगत नाही.”
Manuscript Releases, volume 8, 413.

दानिएलच्या पुस्तकात ज्याचे प्रतिनिधित्व केले आहे, तोच अंतर्गत व बाह्य इतिहास प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात उचलून धरला आहे. या दोन दर्शनांमधून उत्पन्न होणाऱ्या भविष्यसूचक प्रकाशाव्यतिरिक्त, विल्यम मिलर यांनी स्वीकारलेली आणि त्यानंतर Future for America यांनीही अंगीकारलेली बायबलच्या अर्थनिर्णयाची पद्धत यासही पुष्टी मिळते. योग्य रीतीने विचार केला असता, दानिएलचे पुस्तक तसेच प्रकटीकरणाचे पुस्तक ही दोन्ही बायबल स्वतःमध्ये दर्शवित असलेल्या भविष्यसूचक अर्थलक्षणाच्या तत्त्वांच्या पुष्टीसाठी अगदी सुवर्णखाणीच आहेत.

उलई हा आंतरिक विषय आणि हिदेकेल हा बाह्य विषय असल्याने, ते “अंतकाळी” उघडल्या जाणाऱ्या त्या दोन भविष्यवाण्यांचेही प्रतिनिधित्व करतात. उलई “अंतकाळी” 1798 मध्ये उघडला गेला, आणि हिदेकेल “अंतकाळी” 1989 मध्ये उघडला गेला, जेव्हा दानियेल अध्याय अकरा, पद चाळीस मध्ये वर्णन केल्याप्रमाणे, पूर्वीच्या सोव्हिएत संघाचे प्रतिनिधित्व करणारे देश पोपशाही आणि संयुक्त संस्थाने यांच्याकडून झपाटून नेले गेले.

जेव्हा या तथ्यांची ओळख पटते, तेव्हा हेही ओळखता येते की त्या दोन दर्शने प्रत्यक्षात एकच दर्शन आहेत; जसे सात मंडळ्यांचा व सात मुद्रांचा भविष्यवाणीपर इतिहास हा त्याच एकाच भविष्यवाणीपर इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतो.

तेव्हा ही दोन दर्शने अशी साधने ठरतात की ज्यांचा उपयोग प्रभुने पूर्वी पहिल्या देवदूताच्या चळवळीत केला, आणि ज्यांचा उपयोग प्रभु सध्याच्या व भावी तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीत करील, दानियेल अध्याय बारा, वचने नऊ व दहा येथे मांडलेल्या परीक्षेच्या प्रक्रियेची निर्मिती करण्यासाठी.

आणि तो म्हणाला, जा, दानिएला; कारण हे शब्द अंतकाळापर्यंत बंद व मुद्रांकित ठेवलेले आहेत. पुष्कळ जण शुद्ध केले जातील, शुभ्र केले जातील, आणि परीक्षित केले जातील; परंतु दुष्ट दुष्टपणे वागतील; आणि दुष्टांपैकी कोणीही समजणार नाही; परंतु ज्ञानी समजतील. दानिएल 12:9, 10.

१९८९ मध्ये हिद्देकेलच्या उघडकीस येण्याचे एक उदाहरण म्हणून, प्रेरणेने काय म्हटले आहे ते विचारात घ्या.

“प्रकटीकरणामध्ये बायबलमधील सर्व पुस्तके एकत्र येतात आणि समाप्त होतात. येथे दानिएलच्या पुस्तकाची परिपूर्ती आहे. एक भविष्यवाणी आहे; दुसरे प्रकटीकरण आहे. जे पुस्तक मुद्रांकित करण्यात आले होते ते प्रकटीकरण नव्हते, तर दानिएलच्या भविष्यवाणीतील तो भाग होता जो शेवटच्या दिवसांशी संबंधित आहे. देवदूताने आज्ञा केली, ‘परंतु हे दानिएला, तू ही वचने बंद करून ठेव, आणि पुस्तक अंतकाळापर्यंत मुद्रांकित कर.’ दानिएल 12:4.” प्रेषितांची कृत्ये, 585.

उलाई आणि हिद्देकेल हे दोन्हीही शेवटच्या दिवसांशी संबंधित आहेत; परंतु अँडव्हॅटिझमने केवळ १७९८ हेच दानिएलचे “अंतकाळ” होते, जेव्हा त्याचे पुस्तक उघडले जाणे अपेक्षित होते, हे मान्य करण्याची तयारी दाखविली आहे. तथापि, भविष्यवाणीतील “शेवटच्या दिवसांशी संबंधित” असा भाग अधिक अचूकपणे दानिएल अध्याय अकराच्या शेवटच्या सहा वचने हाच आहे; कारण त्या वचनांचा शेवट मानवाच्या कृपाकाळाचा अंत होत असताना मिखाएल उभा राहतो, असा होतो.

दानियेलच्या सातव्या, आठव्या आणि नवव्या अध्यायांत ओळख दाखविलेल्या न्यायाच्या दर्शनावर 1798 मधील “अंतकाळाच्या” पर्यंत शिक्का मारलेला होता. उलाईच्या उघडण्यात आलेल्या दर्शनातून उत्पन्न झालेला प्रकाश हा न्याय संपुष्टात येण्याची नव्हे, तर तपासणी न्यायाच्या आरंभाची घोषणा होता. हिद्देकेलच्या दर्शनासोबत उघडण्यात आलेला प्रकाश तपासणी न्यायाच्या समाप्तीची ओळख करून देतो, आणि तोच दानियेलमधील असा उतारा आहे ज्यात “अंतिम दिवसांशी संबंधित भविष्यवाणीचा भाग” समाविष्ट आहे.

१७९८ मधील मोहोर उघडण्याने तपासात्मक न्यायाचा प्रारंभ जाहीर केला. १९८९ मधील मोहोर उघडण्याने तपासात्मक न्यायाची निकट येणारी समाप्ती जाहीर केली. अल्फा आणि ओमेगा यांची स्वाक्षरी दानिएलाच्या पुस्तकात सहजपणे दिसून येते, परंतु ती काय आहे हे तुम्हाला माहीत असेल, आणि ती शोधण्याची तुमची तयारी असेल, तरच.

दानिएल अध्याय अकरा, वचन पंचेचाळीस येथे परीक्षाकाल संपतो तेव्हा, अल्फा आणि ओमेगा यांची स्वाक्षरी नोंदविली जाते. दानिएलचा आरंभ जिथे होतो, त्याचप्रमाणे तो नेमका कुठे समाप्त होतो हे तो दर्शवितो. त्याची सुरुवात शब्दशः बाबेल आणि शब्दशः इस्राएल यांच्यातील शब्दशः युद्धाने होते, आणि शब्दशः बाबेल विजयी ठरते.

यहूदाचा राजा यहोयाकीम याच्या राज्याच्या तिसऱ्या वर्षी बाबेलचा राजा नबुखदनेस्सर यरुशलमावर आला आणि त्याने तिचा वेढा घातला. आणि प्रभुने यहूदाचा राजा यहोयाकीम याला, देवाच्या घरातील काही पात्रांसह, त्याच्या हाती दिले; आणि त्याने ती शिनार देशात आपल्या देवाच्या मंदिरात नेली; आणि ती पात्रे त्याने आपल्या देवाच्या खजिन्याच्या घरात ठेवली. दानियेल 1:1, 2.

दानियेल अध्याय अकरा, वचन पंचेचाळीसमध्ये, “उत्तरेचा राजा” या प्रतीकाने दर्शविलेल्या आध्यात्मिक बाबेल आणि “तेजस्वी पवित्र पर्वत” द्वारे प्रतिनिधित्व केलेल्या आध्यात्मिक इस्राएल यांच्यामधील आध्यात्मिक युद्ध समाप्त होते, आणि आध्यात्मिक इस्राएलला आध्यात्मिक बाबेलवर विजय प्राप्त होतो.

आणि तो वैभवशाली पवित्र पर्वतावर, समुद्रांच्या मध्ये, आपल्या राजवाड्याचे तंबू उभारील; तरीही तो आपल्या अंतास येईल, आणि त्याला कोणीही सहाय्य करणार नाही. आणि त्या वेळी तुझ्या लोकांसाठी उभा राहणारा महान अधिपती मिखाएल उठून उभा राहील; आणि असा क्लेशाचा काळ येईल की, जेव्हापासून राष्ट्र अस्तित्वात आले तेव्हापासून त्या वेळेपर्यंत तसा कधीच झाला नव्हता; आणि त्या वेळी तुझे लोक, म्हणजे जे कोणी पुस्तकात लिहिलेले आढळतील, ते सर्व सोडविले जातील. दानिएल 11:45; 12:1.

दानिएल आणि प्रकटीकरण ही दोन पुस्तके नसून एकच पुस्तक आहे:

“दानिएल व प्रकटीकरण ही पुस्तके एकच आहेत. एक भविष्यवाणी आहे, दुसरे प्रकटीकरण; एक मुद्राबंध पुस्तक आहे, तर दुसरे उघडलेले पुस्तक आहे. योहानाने मेघगर्जनांनी उच्चारलेली रहस्ये ऐकली, परंतु त्याला ती लिहू नये अशी आज्ञा देण्यात आली.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

ही दोन पुस्तके, जी प्रत्यक्षात एकच पुस्तक आहेत, ती देवदूत गब्रीएलच्या भविष्यसूचक शिक्षणाची अप्रतिम कलाकृती आहेत. मी हे पूर्ण जाणीवपूर्वक लिहित आहे की गब्रीएलने दानियेल आणि योहान यांना जे दिले, ते येशूकडून आले होते, आणि येशूने ते पित्याकडून प्राप्त केले होते. माझा हेतू गब्रीएलचा गौरव करणे हा नाही, तर या दोन्ही पुस्तकांतील पुराव्यांच्या गहन प्रकटीकरणाचा गौरव करणे हा आहे—की अल्फा आणि ओमेगा यांनी बायबलमधील अर्थलक्षणांच्या भविष्यसूचक नियमांची रचना कशी केली, आणि हे नियम त्या दोन पुस्तकांमध्ये कसे प्रतिबिंबित व्हावेत असे ठरविले, जर आपण पाहण्यास तयार असू.

मी तुम्हाला स्मरण करून देतो की, या टप्प्यावर, उलाई आणि हिद्देकेल नद्यांशी संबंधित दोन भविष्यवाण्यांचे अर्थस्पष्टीकरण मांडणे हा माझा उद्देश आणि हेतू नाही. माझा उद्देश आणि हेतू दानियेलाच्या पुस्तकाच्या पहिल्या सहा अध्यायांतील भविष्यवाण्यांवर विचार करणे हा आहे. मी केवळ हा मुद्दा प्रतिपादन करीत आहे की दानियेल आणि प्रकटीकरण ही पुस्तके, कदाचित, देवाच्या वचनातील सर्वात गहन रचनेची पुस्तके आहेत. ती भविष्यवाणीचा संदेश मांडतात, तसेच देवाचे चरित्रही उघड करतात, तसेच जर एखाद्या व्यक्तीस भविष्यवाण्या जाणून घ्यायच्या असतील, आणि त्या भविष्यवाण्या प्रकट करणाऱ्या त्या एकासही जाणून घ्यायचे असेल, तर आवश्यक असलेले अगदी नियमही ओळखून देतात.

पुस्तकांच्या गूढ स्वरूपाचे आणखी एक उदाहरण म्हणजे लेवीयविवरण अध्याय 26 मधील “सात काळ” यांचे दानिएलने केलेले सादरीकरण होय. “सात काळ” याची भविष्यवाणी प्राचीन इस्राएलमध्ये, पहिल्या देवदूताच्या मिलेराइट चळवळीत, तसेच तिसऱ्या देवदूताच्या वर्तमान आणि भावी चळवळीतही, देवाच्या लोकांसाठी “अडथळ्याचा दगड” ठरली आहे व ठरणार आहे. साध्या व्याख्येनुसार “अडथळ्याचा दगड” म्हणजे अशी गोष्ट जी स्पष्टपणे तेथे असूनही तुम्हाला दिसत नाही. म्हणून, एकदा तुम्ही दानिएलच्या पुस्तकात “सात काळ” ओळखले, की ते स्पष्टपणे तेथे आहे हे तुम्हाला दिसते; परंतु जे पाहण्याची निवड करीत नाहीत, त्यांच्यापासून ते लपलेले आहे, हेही तुम्हाला दिसते.

एखादी गोष्ट उघडपणे समोर असतानाही तिला व्याकरणात्मक रीतीने दडविणे हे एक अत्यंत गहन साध्य आहे; अशी गोष्ट कोणत्याही मानवी रहस्यकथेत गुंफता आली नसती. ते एक उत्कृष्ट कलाकृती आहे, कारण जे अडखळू इच्छित नाहीत, त्यांच्यासाठी ती तेथेच आहे, स्पष्टपणे दिसणारी; परंतु जे अडखळण्याची निवड करतात, त्यांच्यासाठी ती पाहणे अशक्य आहे. म्हणजेच, असे म्हणता येईल की, ती “उघडपणे समोर असूनही लपलेली” आहे. हे मानवत्व आणि दैवत्व यांच्या संयोगाने साध्य होते.

मी असा दावा करतो, कारण या ठिकाणी मी आपल्याला स्मरण करून देऊ इच्छितो की, १९५७ मध्ये *Questions on Doctrine* प्रकाशित झाल्यापासून तरी अॅडव्हेंटिझममध्ये एक कॅथोलिक शिकवण अस्तित्वात आहे, आणि तिने *Future for America* या वर्तमान सत्य चळवळीतही आपले अधार्मिक मस्तक उचलले आहे. ती कल्पना अशी आहे की अवतारधारणेच्या वेळी ख्रिस्ताने मरियेकडून वारशाने मिळालेला देह धारण केला नाही. अर्थात, या

शिकवणीचे समर्थन करणारे लोक हे अशा प्रकारे व्यक्त करीत नाहीत, परंतु ते जे शिकवितात त्याचा आशय हाच आहे. मी तिला कॅथोलिक शिकवण म्हणतो, कारण ख्रिस्ताचा देह आदामाने पाप करण्यापूर्वीच्या त्याच्या देहाइतका शुद्ध होता, ही पूर्वकल्पना तथाकथित "immaculate conception" या त्यांच्या शिकवणीत कॅथोलिक चर्चने वापरलेली तीच सैतानी तर्कपद्धती आहे. आणि जर आपण "immaculate conception" या मूर्तिपूजक शिकवणीशी अपरिचित असाल, तर ती असे शिकविते की ख्रिस्ताचा देह अलौकिक रीतीने तसाच बनविण्यात आला जसा आदामाचा कनिष्ठ स्वभाव तो आणि हव्वा पाप करण्यापूर्वी होता; किंवा, जसे दावा केले जाते, ख्रिस्ताकडे आदामाचा पतनपूर्व, निष्पाप स्वभाव होता. ती पुढे असेही शिकविते की मरियेलाही आदामाने पाप करण्यापूर्वीचा अपतित देहधर्मी स्वभाव चमत्कारिक रीतीने देण्यात आला, जेणेकरून पवित्र आत्मा बाल येशूला तिच्या परिपूर्ण देहामध्ये अवतरित करण्यासाठी ती एक परिपूर्ण पात्र ठरावी.

निश्चितच, अॅडव्हेंटिझममधील जे लोक येशूच्या देहाविषयी हाच निष्कर्ष टिकवून धरतात, ते मरियेशी संबंधित कोणत्याही चमत्कारांकडे निर्देश करीत नाहीत; परंतु ते हाच कॅथोलिक संकल्पना शिकवण्यासाठी सिस्टर व्हाइट आणि बायबलमधील उताऱ्यांचा विपर्यास करतात. मी आत्ताच का विषयांतर करून दानियेलच्या पुस्तकावरील चर्चेपासून दूर वळलो? त्याचे उत्तर मी देईन.

दानिएल आणि प्रकटीकरण यांची अद्भुत रचना व मांडणी मानवता आणि दैवीत्व यांच्या संयोगाने साध्य झाली. येशू हा देवाचे वचन आहे, आणि बायबल हे देवाचे वचन आहे. येशूचे दैवी व मानवी स्वरूप बायबलमध्ये पूर्णपणे प्रतिबिंबित झाले आहे. त्यातील शब्द दैवी आहेत आणि अंतःकरणे व मने रूपांतरित करण्याची सर्जनशील सामर्थ्य त्यांच्यामध्ये आहे. तेच शब्द सर्व गोष्टी अस्तित्वात आणणारे तेच सामर्थ्य आहेत. परंतु बायबलची नोंद करण्यासाठी देवाने जी माणसे आपली साधने म्हणून निवडली, ती सर्व पापी होती. या समीकरणातील मानवी भाग पतित मानवांद्वारे दर्शविला जातो. बायबल हे मानवी आणि दैवी यांचे संयोग आहे, आणि संदेष्टे पापी होते, जसे आदामाची प्रत्येक संतती पापी ठरली आहे. ख्रिस्ताने विचार, वचन किंवा कृती यांमध्ये कधीही पाप केले नाही. परंतु त्याने चार हजार वर्षांच्या न्हासानंतर मरियेचे देहधारण केले. जर त्याने प्रत्यक्षात आदामाने पाप करण्यापूर्वीच्या आदामाचे कनिष्ठ देहधर्मी स्वरूपच स्वीकारले असते, तर त्यानुसार बायबलमधील प्रत्येक लेखकही निष्पाप असणे आवश्यक ठरले असते.

दानिएलाच्या पुस्तकात "सात काळ" यांचे "उघडपणे दडविणे" हे केवळ दानिएलाने नोंदविलेल्या शब्दांद्वारेच साध्य झाले नाही, तर पुढे किंग जेम्स बायबलचे भाषांतर करणाऱ्या पतित मनुष्यांद्वारेही ते साध्य झाले. पतित मनुष्यांनी दानिएलाच्या पुस्तकाला दोनदा स्पर्श केला, आणि जे साध्य झाले ते देवाच्या दैवी भविष्यदर्शी देखरेखीशिवाय कोणत्याही मनुष्याला करणे अशक्य होते.

आमच्या पुढील लेखात आम्ही दाखवू लागणार आहोत की दैवत्वाने आणि मानवतेने मिळून लेवीयव्यवस्था अध्याय छब्बीस मधील "सात वेळा" हा विषय दानियेलाच्या पुस्तकात सर्वांच्या डोळ्यांसमोर असूनही कसा लपवून ठेवला, कारण देवाने पूर्वीच जाणले होते, आणि तसेच त्यानेच ठरविले होते, की तो पहिल्या देवदूताच्या चळवळीतील लोकांसाठी तसेच तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीतील लोकांसाठीही परीक्षेचा "अडथळ्याचा दगड" ठरेल.

"देवाकडून दानिएलास प्राप्त झालेला प्रकाश विशेषतः या अंतिम दिवसांसाठी देण्यात आला होता. शिनारच्या महान नद्यांपैकी उलै व हिद्देकेल यांच्या तीरावर त्याने जी दर्शने पाहिली, ती आता पूर्णत्वाकडे जात आहेत, आणि भविष्यकथन केलेल्या सर्व घटना लवकरच घडून येतील." Testimonies to Ministers, 112.